

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tadeusz Trojanowski
Protokolant:	Tomasz Chmiel

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2020 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) z siedzibą we W.

przeciwko J. T.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 670.980,67 (sześćset siedemdziesiąt tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt 67/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 sierpnia 2019 roku do dnia zapłaty z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanego do: nieruchomości dla której Sąd Rejonowy w Cieszynie prowadzi księgę wieczystą numer (...), nieruchomości dla której Sąd Rejonowy w Cieszynie prowadzi księgę wieczystą numer (...) oraz nieruchomości dla której Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi księgę wieczystą numer (...),
- umarza postępowanie w ograniczonej części żądania pozwu,
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 51.169,60 (pięćdziesiąt jeden tysięcy sto sześćdziesiąt dziewięć 60/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
- przyznaje adw. A. M. kwotę 5.313,60 (pięć tysięcy trzysta trzynaście 60/100) złotych w tym kwotę 993,60 (dziewięćset dziewięćdziesiąt trzy 60/100) złotych podatku od towarów i usług jako kuratorowi pozwanego nieznanego z miejsca pobytu.

SSO Tadeusz Trojanowski

I C 1/20

UZASADNIENIE pkt 1 i 3 wyroku

Powód wnosił –ostatecznie, po ograniczeniu powództwa (k.111) o zasądzenie od pozwanego kwoty 670.980, 67 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanego do nieruchomości opisanych szczegółowo w pozwie- należność ta powstała w wyniku zawartej umowy kredytu na skutek wypowiedzenia umowy, w następstwie niedotrzymania jej warunków stała się ona wymagalna. W drodze cesji wierzytelność została przeniesiona na powoda.

Pozwany – reprezentowany przez kuratora- wnosił o oddalenie powództwa (k.97).

Sąd ustalił co następuje.

W dniu 28.08.2007 r. pozwany zawarł umowę kredytu kredytowej linii hipotecznej. Kredytobiorca nie zaspokoił wszystkich należności wynikających z umowy. Roszczenie należności głównej w kwocie 699.968,28 zł stało się wymagalne.

Umową z 11.09.2018 r. zbyto wierzytelność wobec pozwanego na rzecz powoda .

Wierzytelność wobec pozwanych była ujęta w załączniku do umowy, powód przedstawił wyciąg z listy z oznaczeniem rodzaju kredytu, numeru umowy kredytowej i danymi pozwanego.

Dokonano wezwania pozwanego do zapłaty. Pozwany jest dłużnikiem rzeczowym powoda; jest właścicielem nieruchomości wymienionych w wyroku w których księgach wieczystych wpisano hipoteki- do kwoty 1.000.000 zł (k.21) oraz do kwoty 700.000zł (k.17 i k.19); wpisanym wierzycielem hipotecznym jest powód.

Jedna z nieruchomości pozwanego została zlicytowana i wierzyciel pierwotny otrzymał z tego tytułu kwotę 29.019,33 zł (k.23).Ostatecznie egzekucja przeciw pozwanemu okazała się bezskuteczna(k.63).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt:

- umowa kredytowej linii hipotecznej nr (...) k.13
- odpis z kw (...) z hipoteką (...) k.17
- odpis kw (...) z hipoteką (...) k.19
- odpis z kw (...) z hipoteką „ celem zabezpieczenia spłaty kredytu oraz odsetek wynikających z umowy (...)” k.21
- postanowienie o zatwierdzeniu planu podziału z kwotą 29.019,33 zł k.23
- umowa przelewu z załącznikami k.24
- wyciąg z ksiąg k.35
- bte z klauzulą k.36
- wezwanie do zapłaty i wypowiedzenie k .38
- wezwanie do zapłaty k.40
- zawiadomienie o bezskuteczności egzekucji k.63
- zawiadomienie o stanie egzekucji z 28.10.2019 k.309 akt egzekucyjnych
- postanowienie o umorzeniu egzekucji z 12.02.2020 k.313 akt egzekucyjnych

Pisma procesowe stron nie było spóźnione gdyż potrzeba ich składania wynikała z zakresu spornych okoliczności ujawnianych w toku sprawy. Wobec zarzutów pozwanego dołączono akta egzekucji prowadzonej przez poprzedniego wierzyciela. Dokumenty jako nośniki informacji wątpliwości nie budziły .

Sąd zważył co następuje.

Roszczenie wobec pozwanego jako dłużnika osobistego uległo przedawnieniu a zarzut pozwanego w tym zakresie okazał się skuteczny. Drugi zarzut z odpowiedzi na pozew okazał się nieskuteczny ,Już w pozwie powód wnosił

o ograniczenie odpowiedzialności pozwanego do nieruchomości, traktował go zatem jako dłużnika rzeczowego. Charakterystyczna nazwa” (...) w powiązaniu z przejściem wierzytelności hipotecznej kontrolowanej przez sąd wieczystoksięgowy w świetle zasad wpisu hipotek pozwala na przyjęcie tożsamości wierzytelności. Wobec wątpliwości pozwanego czy jest możliwe dochodzenie części wierzytelności hipotecznej (k.97 verte in fine) powód doprecyzował roszczenie ograniczając je o kwotę uzyskaną przez poprzedniego wierzyciela(k.112).

Umowa przelewu wierzytelności jest zgodna z przepisami art.509 i n. kc. W wyciągu podano rodzaj umowy, jej numer oraz dane kredytobiorców co jest wystarczające dla identyfikacji wierzytelności. Dokument cesji wielu wierzytelności z natury rzeczy jest bardzo obszerny, zawiera on ponadto tzw. dane wrażliwe(adresy, kwoty, rodzaje umów) osób trzecich których ujawnianie w tym procesie jest zbędne. Wyciąg z ksiąg rachunkowych jest dowodem prywatnym i podlega ocenie jak każdy inny dowód (vide wyrok SN z 15.09.2011, II CSK 712/10).Wysokość zadłużenia wynikała z zapisów w umowie kredytowej i dokumentów bankowych; pozwany zakwestionował powództwo skupiając się na kwestiach wyżej wskazanych.

Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej ponosi powód; jak wskazał SN w wyroku z 7.11.2007 r.(II CSK 293/07):” ciężar udowodnienia faktu rozumieć należy nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń , ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności”. Jednakże powód swoje twierdzenia wykazał.

Wierzyciel ma wykazać że dane roszczenie powstało-fakt zawarcia umowy kredytu wątpliwości nie budzi. To dłużnik ma wykazać, że do spełnienia świadczenia doszło, czego pozwany nie wykazał. Ponadto w ocenie sądu tytuł wykonawczy i stwierdzenie bezskuteczności egzekucji stanowią domniemanie faktyczne ,że dług istnieje i nie został zaspokojony; należy mieć na uwadze istotę hipoteki. Wreszcie należy podkreślić ,że dochodzenie określonej części roszczenia jest dopuszczalne.

O zakresie zobowiązania dłużnika jako dłużnika hipotecznego rozstrzyga zakres zobowiązania dłużnika jako dłużnika osobistego; wobec ograniczenia powództwa do należności głównej dalsze rozważania-o należnościach ubocznych- są bezprzedmiotowe.

Biorąc pod uwagę powyższe w oparciu o przepisy art.65 ustawy o księgach wieczystych i hipotece orzeczono jak w sentencji; o odsetkach orzeczono w oparciu o art.359 w zw. z art.481 kc. Zakres odpowiedzialności określono zgodnie z art.319 kpc (pkt 1 wyroku).

O kosztach procesu- opłata od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika 10817zł i zaliczka 5353,60 zł - orzeczono na zasadzie art.98 kpc (pkt 3 wyroku).